

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 décembre 2003

**PROJET DE
LOI-PROGRAMME**

AMENDEMENTS

déposés en commission de l'Économie, de la Politique scientifique, de l'Éducation, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

N° 5 DU GOUVERNEMENT

Art. 381bis (*nouveau*)

Ajouter un chapitre 3 au titre VIII, libellé comme suit :

« *Chapitre 3. Troisième modification de la loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale.* »

« *Art. 381bis. — L'article 34 de loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale est remplacé par :* »

« *Art. 34. — § 1. La publicité et les spots de téléachat sont insérés entre les émissions. Sous réserve* »

Documents précédents :

Doc 51 **0473/ (2003/2004)** :

001 : Projet de loi programme.
002 à 017 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 december 2003

**ONTWERP VAN
PROGRAMMAWET**

AMENDEMENTEN

ingedien in de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale wetenschappelijke en culturele instellingen, de Middenstand en de Landbouw

Nr. 5 VAN DE REGERING

Art. 381bis (*nieuw*)

Een hoofdstuk 3 toevoegen aan titel VIII, luidende :

« *Hoofdstuk 3. Derde wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.* »

« *Art. 381bis. — Artikel 34 van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt vervangen als volgt :* »

« *Art. 34. — § 1. Reclame en telewinkelspots moeten tussen de uitzendingen worden ingevoegd. Onder* »

Voorgaande documenten :

Doc 51 **0473/ (2003/2004)** :

001 : Ontwerp van programmawet.
002 tot 017 : Amendementen.

des conditions fixées aux paragraphes 2 à 5, la publicité et les spots de télé-achat peuvent également être insérés pendant des émissions de façon à ne porter atteinte ni à l'intégrité ni à la valeur des émissions, en tenant compte des interruptions naturelles du programme ainsi que de sa durée et de sa nature, et de manière à ce qu'il ne soit pas porté préjudice aux droits des ayants droit.

§ 2. Dans les émissions composées de parties autonomes ou dans les émissions sportives et les événements et spectacles de structure similaire comprenant des interruptions, la publicité et les spots de télé-achat ne peuvent être insérés qu'entre les parties autonomes ou au cours des interruptions.

§ 3. La transmission d'œuvres audiovisuelles, telles que longs métrages et films conçus pour la télévision (à l'exclusion des séries, feuilletons, émissions de divertissement et documentaires), pour autant que leur durée programmée soit supérieure à quarante-cinq minutes, peut être interrompue une fois par tranche de quarante-cinq minutes. Une autre interruption est autorisée si leur durée programmée est supérieure d'au moins vingt minutes à deux ou plusieurs tranches complètes de quarante-cinq minutes.

§ 4. Lorsque des émissions autres que celles visées au paragraphe 2 sont interrompues par la publicité ou par des spots de télé-achat, une période d'au moins vingt minutes devrait s'écouler entre les interruptions successives à l'intérieur des émissions.

§ 5. La publicité et le télé-achat ne peuvent être insérés dans les diffusions de services religieux. Les journaux télévisés, les émissions d'information politique, les documentaires, les émissions religieuses et les émissions pour enfants, dont la durée programmée est inférieure à trente minutes, ne peuvent être interrompus par la publicité ou le télé-achat. Lorsqu'ils ont une durée programmée égale ou supérieure à trente minutes, les paragraphes précédents s'appliquent.»

JUSTIFICATION

Le présent amendement complète la loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale.

En effet, il est apparu, que lors de la transposition de la directive 97/36/CE du Parlement européen et du Conseil du 19 juin 1997 modifiant la directive 89/552/CEE du Conseil du 3 octobre 1989 visant à la coordination de certaines dispositions législatives réglementaires et administratives des États membres relatives à l'exercice d'activités de radiodiffusion télévi-

voorbehoud van de in de paragrafen 2 tot en met 5 vastgestelde voorwaarden, mogen reclame en telewinkelspots ook tijdens de uitzendingen zodanig worden ingevoegd dat de integriteit en de waarde van de uitzendingen niet worden geschaad, rekening houdende met de natuurlijke pauzes in en de duur en de aard van het programma, en er geen afbreuk wordt gedaan aan de rechten van de houders van rechten.

§ 2. Bij uit zelfstandige onderdelen samengestelde uitzendingen of bij sportuitzendingen en op soortgelijke wijze gestructureerde evenementen en opvoeringen met pauzes mogen er alleen tussen de zelfstandige onderdelen of tijdens de pauzes reclame en telewinkelspots worden ingevoegd.

§ 3. De uitzending van audiovisuele producties zoals bioscoop- en televisiefilms (met uitzondering van series, feuilletons, lichte amusementsprogramma's en documentaires) mag één keer per tijdvak van 45 minuten worden onderbroken mits de geprogrammeerde duur ervan meer dan 45 minuten bedraagt. Indien de geprogrammeerde duur ervan ten minste 20 minuten langer is dan twee of meer volledige tijdvakken van 45 minuten, mag er nog één keer worden onderbroken.

§ 4. Wanneer andere dan de onder §2 bedoelde uitzendingen worden onderbroken door reclame of telewinkelspots, moet een tijdvak van ten minste 20 minuten verlopen tussen opeenvolgende onderbrekingen binnen de uitzendingen.

§ 5. Bij uitzendingen van religieuze erediensten mag geen reclame of telewinkelen worden ingevoegd. Televisiejournaals en actualiteitenmagazines, documentaires, godsdienstige uitzendingen en uitzendingen voor kinderen waarvan de geprogrammeerde duur minder dan 30 minuten bedraagt, mogen niet door reclame of telewinkelen worden onderbroken. Wanneer de geprogrammeerde duur ten minste 30 minuten bedraagt, zijn de vorige paragrafen van toepassing.»

VERANTWOORDING

Onderhavig amendement vormt een aanvulling op de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voordistributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Bij de omzetting van de richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 juni 1997 tot wijziging van de richtlijn 89/552/EWG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten is immers gebleken dat

suelle au sein de la loi reprise en objet, les mots «et les spots de télé-achat» figurant à l'article 11 de la directive manquaient.

La Commission européenne, une fois la notification de la transposition effectuée, s'est rendue compte de cette erreur matérielle et souhaite que celle-ci soit corrigée.

Vu l'urgence imposée par l'annonce d'une mise en demeure, i lest proposé de répondre aux injonctions de la Commission européenne par le biais d'un amendement à la loi-programme afin de répondre à la mise en demeure du 23 juillet 2003.

Le projet d'amendement est adapté afin de tenir compte de l'avis du Conseil d'État du 1er décembre 2003.

La ministre de la Politique scientifique,

F. MOERMAN

Avis 36.153/4

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, quatrième chambre, saisi par le Ministre de la Politique scientifique, le 26 novembre 2003, d'une demande d'avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'amendement du Gouvernement à la loi-programme «portant troisième modification de la loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de distribution d'émissions de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de BruxellesCapitale», a donné le 1er décembre 2003 l'avis suivant :

Suivant l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, inséré par la loi du 4 août 1996 et modifié par la loi du 2 avril 2003, la demande d'avis doit spécialement indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, cette motivation, telle qu'elle figure dans le préambule, est la suivante :

«De bijzondere redenen voor de hoogdringendheid in deze zaak kunnen worden gemotiveerd aan de hand van het feit dat ons land voor de niet-correcte omzetting van de betrokken richtlijn reeds formeel in gebreke is gesteld. Teneinde een gemotiveerd advies van de Europese Commissie en een veroordeling door het Hof van Justitie te vermijden, heeft de Regering het noodzakelijk geoordeeld deze bepaling vooralsnog in de programmawet op te nemen, die eerstdaags aan het Parlement zal worden voorgelegd.»

*
* * *

in bovenvermelde wet de woorden «en telewinkelspots» waarvan sprake in artikel 11 van de richtlijn ontbraken.

Na te zijn op de hoogte gebracht van de omzetting, gaf de Europese Commissie zich rekenschap van deze materiële fout en wenst zij dat die wordt rechtgezet.

Gezien de tijd dringt wegens een ingebrekkestelling, wordt voorgesteld te antwoorden op de aanmaning van de Europese Commissie via een amendement op de programmawet om zo tegemoet te komen aan de ingebrekkestelling van 23 juli 2003.

Het ontwerp van amendement werd aangepast om rekening te houden met het advies van de Raad van State van 1 december 2003.

De minister van Wetenschapsbeleid,

F. MOERMAN

ADVIES 36.153/4

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, vierde kamer, op 26 november 2003 door de Minister van Wetenschapsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van amendement van de Regering aan de programmawet «houdende derde wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied BrusselHoofdstad», heeft op 1 december 2003 het volgende advies gegeven :

Overeenkomstig artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996 en gewijzigd bij de wet van 2 april 2003, moeten in de adviesaanvraag in het bijzonder de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt deze motivering, zoals ze in de aanhef voorkomt, als volgt:

«De bijzondere redenen voor de hoogdringendheid in deze zaak kunnen worden gemotiveerd aan de hand van het feit dat ons land voor de niet-correcte omzetting van de betrokken richtlijn reeds formeel in gebreke is gesteld. Teneinde een gemotiveerd advies van de Europese Commissie en een veroordeling door het Hof van Justitie te vermijden, heeft de Regering het noodzakelijk geoordeeld deze bepaling vooralsnog in de programmawet op te nemen, die eerstdaags aan het Parlement zal worden voorgelegd.»

*
* * *

Le Conseil d'État, section de législation, se limite, conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, à examiner le fondement juridique, la compétence de l'auteur de l'acte ainsi que l'accomplissement des formalités prescrites.

Le projet ainsi examiné appelle les observations ci-après.

1. L'amendement examiné est envisagé en vue de procéder à la transposition complète de la directive 89/552/CEE du Conseil du 3 octobre 1989 visant à la coordination de certaines dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres relatives à l'exercice d'activités de radiodiffusion télévisuelle, telle que modifiée par la directive 97/36/CE du parlement et du Conseil du 30 juin 1997, spécialement, l'article 11 de cette directive.

À ce propos, il convient d'observer que la modification que l'amendement examiné entend apporter à l'article 34 de la loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de distribution d'émissions de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale, se limite au paragraphe 1er, pre-mière phrase, de cet article.

L'amendement examiné a donc pour effet de poser le principe selon lequel tant la publicité que les spots de télé-achat ne peuvent être insérés qu'entre les émissions, mais, dès lors qu'il ne modifie pas la seconde phrase de l'article 34, § 1er, ni les autres paragraphes de cette disposition, il n'a pas pour effet d'étendre aux spots de télé-achat les possibilités de dérogation à cette règle.

À cet égard le considérant (36) du préambule de la directive 97/36/CE précitée dispose comme suit :

«Considérant que, vu le développement du télé-achat, qui représente une activité économique importante pour l'ensemble des opérateurs et un débouché réel pour les biens et les services dans la Communauté, il est essentiel d'adapter le régime des temps de transmission et d'assurer un niveau élevé de protection des consommateurs en mettant en place des normes appropriées régissant la forme et le contenu de ces émissions;».

Il ressort de l'article 11 de la directive précitée que la publicité et les spots de télé-achat y sont traités de manière égale et que les possibilités de dérogation qu'il prévoit valent tant pour la publicité que pour le télé-achat.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, beperkt zich, overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tot het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsook van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Het aldus onderzochte ontwerp geeft aanleiding tot de volgende opmerkingen.

1. Het onderzochte amendement is bedoeld om te zorgen voor de volledige omzetting van richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/36/EG van het Parlement en de Raad van 30 juni 1997, inzonderheid artikel 11 van deze laatste richtlijn.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat de wijziging die het onderzochte amendement beoogt aan te brengen in artikel 34 van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van omroepactiviteiten in het tweetalig gebied BrusselHoofdstad beperkt is tot paragraaf 1, eerste zin, van dit artikel.

Het onderzochte amendement heeft dus tot gevolg dat het beginsel wordt vastgelegd volgens hetwelk zowel reclame als telewinkelspots alleen tussen de uitzendingen mogen worden ingevoegd. Doordat het noch de tweede zin van artikel 34, § 1, noch de andere paragrafen van deze bepaling wijzigt, heeft het echter niet tot gevolg dat de mogelijkheden om van deze regel af te wijken worden uitgebreid tot telewinkelspots.

In dit verband wordt in overweging (36) van de aanhef van de voormalde richtlijn 97/36/EG het volgende bepaald :

«Overwegende dat het, gezien de ontwikkeling van het telewinkelen, dat een belangrijke economische activiteit voor het gehele bedrijfsleven en een reële afzetmogelijkheid voor goederen en diensten in de Gemeenschap betekent, van wezenlijk belang is het stelsel van zendtijden aan te passen en een hoog niveau van consumentenbescherming te waarborgen door passende normen voor vorm en inhoud van zulke uitzendingen vast te stellen;»

Uit artikel 11 van de voormalde richtlijn blijkt dat reclame en telewinkelspots er op gelijke wijze worden behandeld en dat de mogelijkheden om af te wijken waarin dit artikel voorziet zowel voor reclame als voor telewinkelen gelden.

Par conséquent, afin de transposer l'article 11 nouveau de la directive 89/552/CEE, l'article 34 de la loi devrait être remplacé par un texte reprenant fidèlement les termes dudit article 11⁽¹⁾⁽²⁾.

L'amendement examiné sera revu en conséquence.

2. L'article 2, § 1er, de la directive 97/36/CE prévoit que lorsque les États membres adoptent des dispositions législatives, réglementaires et administratives nécessaires pour se conformer à elle, ces dispositions contiennent une référence à ladite directive ou sont accompagnées d'une telle référence lors de leur publication. Le Conseil d'État a souvent rappelé⁽³⁾ qu'afin de répondre à cette exigence, il est préférable de consacrer à cette référence un article du dispositif législatif ou réglementaire concerné.

La loi du 30 mars 1995 précitée est en défaut de satisfaire à cette dérogation.

Par conséquent, il y a lieu d'insérer dans cette loi un article 1^{er bis} selon lequel cette loi transpose la directive 89/552/CEE précitée modifiée par la directive 97/36/CE.

Observation finale

Plutôt que d'être précédé d'un préambule, l'amendement doit être suivi d'une «justification» qui en explicite la portée.

La chambre était composée de

Madame

M.-L. WILLOT-THOMAS, président de chambre,

⁽¹⁾ Dans ce sens, voy. l'avis 29.415/4, donné le 4 octobre 1999, par la section de législation du Conseil d'État, sur un avant-projet devenu la loi du 8 juillet 2001 modifiant la loi du 30 mars 1995 concernant les réseaux de distribution d'émissions de radiodiffusion et l'exercice d'activités de radiodiffusion dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale, Doc. parl., Ch., session 1999-2000, n°50 - 0774/001, p. 22, observation particulière B.4.

⁽²⁾ Certes, la mise en demeure de la Commission européenne datée du 17 juillet 2003, transmise par le délégué du ministre au Conseil d'État invite la Belgique à modifier le seul paragraphe 1er de l'article 34. Toutefois, cette limite ne dispense pas les autorités belges de leur obligation de transposer l'intégralité des dispositions de la directive concernée, même si cette transposition implique des modifications de la loi du 30 mars 1995, autres que celles mentionnées par la lettre de mise en demeure. D'autre part, cette mise en demeure invite à modifier l'article 34, § 1er (lequel pose la règle générale, mais prévoit aussi la possibilité d'y déroger), et pas uniquement la première phrase de ce paragraphe.

⁽³⁾ Voy. notamment, à ce propos, la circulaire de légistique formelle, dans sa version de novembre 2001, p. 41, point 8.3.

Bijgevolg zou voor de omzetting van het nieuwe artikel 11 van richtlijn 89/552/EEG, artikel 34 van de wet vervangen moeten worden door een bepaling die de bewoordingen van het genoemde artikel 11 nauwkeurig overneemt⁽¹⁾⁽²⁾.

Het amendement moet dienovereenkomstig worden herzien.

2. In artikel 2, lid 1, van richtlijn 97/36/EG staat dat wanen de lidstaten wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen aannemen om aan die richtlijn te voldoen, in die bepalingen naar die richtlijn verwezen moet worden of daarnaar verwezen moet worden bij de bekendmaking van die bepalingen. De Raad van State heeft er vaak op gewezen⁽³⁾ dat het, om te voldoen aan dat vereiste, verkieslijk is die verwijzing in een apart artikel van het dispositief van de wettelijke of bestuursrechtelijke regeling op te nemen.

De genoemde wet van 30 maart 1995 voldoet niet aan dat vereiste.

Bijgevolg dient in die wet een artikel 1bis te worden ingevoegd luidens hetwelk die wet de genoemde richtlijn 89/552/EEG, gewijzigd bij richtlijn 97/36/EG, omzet.

Slotopmerking

In plaats van voorafgegaan te worden door een aanhef, moet het amendement gevolgd worden door een «verantwoording», die de strekking ervan nader toelicht.

De kamer was samengesteld uit

Mevrouw

M.-L. WILLOT-THOMAS, kamervoorzitter,

⁽¹⁾ Zie in die zin advies 29.415/4, uitgebracht op 4 oktober 1999 door de afdeling Wetgeving van de Raad van State over een voorontwerp dat de wet van 8 juli 2001 is geworden tot wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van de televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad, Gedr. St., Kamer, zitting 1999-2000, nr. 50-0774/001, blz. 22, bijzondere opmerking B.4.

⁽²⁾ In de ingebrekestelling van de Europese Commissie van 17 juli 2003, die door de gemachtigde van de minister aan de Raad van State is overgezonden, vraagt de Commissie België inderdaad alleen om paragraaf 1 van artikel 34 te wijzigen. Dat stelt de Belgische overheid evenwel niet vrij van haar verplichting om alle bepalingen van de betrokken richtlijn om te zetten, zelfs indien die omzetting inhoudt dat er in de wet van 30 maart 1995 nog andere wijzigingen worden aangebracht dan die genoemd in de brief met de ingebrekestelling. Overigens wordt in de ingebrekestelling gevraagd artikel 34, § 1 (dat de algemene regel vastlegt, maar ook voorziet in de mogelijkheid daarvan af te wijken) te wijzigen, en niet alleen de eerste zin van die paragraaf.

⁽³⁾ Zie in dat verband inzonderheid de circulaire wetgevingstechniek, versie november 2001, blz. 41, punt 8.3.

Messieurs

P. LIÉNARDY,

P. VANDERNOOT, conseillers d'État,

Madame

C. GIGOT, greffier.

Le rapport a été présenté par Mme A. VAGMAN, auditeur.

LE GREFFIER, LE PRÉSIDENT,

C. GIGOT M.-L. WILLOT-THOMAS

de Heren

P. LIÉNARDY,

P. VANDERNOOT, staatsraden,

Mevrouw

C. GIGOT, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. A. VAGMAN, auditeur.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. LIÉNARDY.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

C. GIGOT M.-L. WILLOT-THOMAS

N° 6 DE MMES PIETERS ET CREYF

Art. 71bis (*nouveau*)

Insérer un article 71bis, libellé comme suit :

« Art. 71bis. — L'article 44, § 2, alinéa 1er, de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 est complété comme suit :

'Si les revenus du travailleur indépendant sont inférieurs aux deux tiers du revenu fixé à l'article 12, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, la cotisation est calculée sur ce montant minimum.' ».

JUSTIFICATION

Ni la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 ni les projets d'arrêté d'exécution pris en exécution des articles 41 à 82 de la loi-programme précitée ne disposent explicitement que les travailleurs indépendants dont les revenus professionnels sont modestes peuvent participer au régime de pension complémentaire libre pour travailleurs indépendants (PCLTI). Or, ils le pouvaient auparavant.

Cela signifie concrètement qu'à partir de 2004, les travailleurs indépendants dont les revenus sont inférieurs à 5 949,50 euros ne pourront tout bonnement plus participer au régime de pension complémentaire libre pour travailleurs indépendants, alors qu'il leur est toujours loisible, à l'heure actuelle, de payer une cotisation calculée sur un revenu de 5 949,50 euros. La loi du 25 janvier 1999 portant des dispositions sociales a procédé à

Nr. 6 VAN DE DAMES PIETERS EN CREYF

Art. 71bis (*nieuw*)

Een artikel 71bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 71bis. — Artikel 44, § 2, eerste lid, van de programmawet (I) van 24 december 2002 wordt aangevuld als volgt :

'Indien het inkomen van de zelfstandige lager is dan twee derden van het bij artikel 12, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende instelling van het sociaal statuut der zelfstandigen vastgestelde inkomen, wordt de bijdrage berekend op deze minimumgrens.'

VERANTWOORDING

Noch in de Programmawet (I) van 24 december 2002, noch in de ontwerpen van uitvoeringsbesluiten die in uitvoering van de artikelen 41 tot en met 82 van hogerbedoelde Programmawet zijn getroffen, wordt uitdrukkelijk bepaald dat zelfstandigen met lage bedrijfsinkomsten kunnen deelnemen aan het Vrij Aanvullend Pensioen voor Zelfstandigen (VAPZ). Voorheen was dat wél mogelijk.

Concreet betekent dit dat vanaf 2004 zelfstandigen met een inkomen van minder dan 5.945,50 euro gewoon niet meer kunnen deelnemen aan het VAPZ, terwijl zij momenteel toch nog een bijdrage kunnen betalen die berekend wordt op een inkomen van 5.949,50 euro. Een gelijkstelling met de laagste inkomensgrens werd ingevoerd door de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen waarbij artikel 52bis van het ko-

un alignement sur le montant minimum, en matière de revenus, l'article 52bis de l'arrêté royal n° 72 ayant été adapté en ce sens. Si, à l'heure actuelle (et jusque fin 2003) il est donc bel et bien possible de payer, en pareil cas, une cotisation minimale, cette possibilité disparaîtra à partir de 2004. En effet, dès lors que l'article 52bis est intégralement remplacé par la loi-programme à partir de 2004 et que le nouvel article ne prévoit pas la possibilité, pour les bas revenus, d'encore payer des cotisations PCLTI, cette possibilité cesse d'exister.

Or, cette mesure semble être en contradiction avec l'esprit de la législation et avec l'intention du gouvernement d'améliorer et de démocratiser la PCLTI, c'est-à-dire de la généraliser.

Sous sa forme actuelle, la nouvelle réglementation en matière de PCLTI constitue dès lors, telle qu'elle va entrer en vigueur à partir du 1er janvier 2004, un recul et non un progrès. On observera à ce propos que :

- Les débutants ont généralement d'importants frais d'investissements lorsqu'ils entament leurs activités, de sorte que leurs revenus professionnels sont généralement peu élevés au cours de leurs premières années d'activité, ce qui les empêche de se constituer une pension complémentaire. À un moment où l'intention est d'inciter un plus grand nombre d'individus à créer leur propre entreprise, on les empêche dès lors d'emblée de se constituer une protection sociale digne de ce nom !

- Si, depuis le 1er janvier 2003, les conjoints aidants peuvent certes s'affilier au statut social complet des travailleurs indépendants (maxi-statut), une très grande majorité de conjoints aidants affiliés au maxi-statut paient des cotisations calculées sur le montant minimum (réduit). Eux non plus n'entrent pas en ligne de compte en ce qui concerne la PCLTI. Par conséquent, on commence par leur donner accès à un statut légal pour ensuite leur fermer la porte de la pension complémentaire !

Peut-être s'agit-il d'un oubli du législateur. Nous souhaitons dès lors, par le présent amendement, rectifier cette incohérence en inscrivant explicitement dans le texte de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 que lorsque les revenus du travailleur indépendant sont inférieurs aux deux tiers du montant minimum sur lequel sont calculées les cotisations sociales des travailleurs indépendants à titre principal (8 924,25 euros), ils peuvent néanmoins payer des cotisations PCLTI calculées sur deux tiers de ce montant minimum, ces cotisations pouvant dès lors être calculées sur un montant de $8\ 924,25 \times 2/3 = 5\ 949,50$ euros. La cotisation PCLTI s'élève dès lors, au maximum, à $5\ 949,50 \times 8,17\% = 486,07$ euros par an.

C'est expressément que nous inscrivons le principe de la cotisation minimale à l'article 44 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 (dispositions générales), et ce, afin qu'il s'applique à toutes les catégories de travailleurs indépendants susceptibles de conclure une PCLTI.

ninkelijk besluit nr. 72 in die zin werd aangepast. Op dit moment (tot eind 2003) is er dus wél de mogelijkheid om in dergelijke gevallen een minimumbijdrage te betalen, vanaf 2004 kan dat niet meer. Doordat immers artikel 52bis door de Programmawet vanaf 2004 integraal wordt vervangen en in het nieuwe artikel niet in dergelijke bepaling is voorzien, is die mogelijkheid om bij lage inkomsten alsnog VAPZ-bijdragen te betalen er niet meer.

Dit gegeven lijkt strijdig met de geest van de wetgeving en de bedoeling van de regering om het VAPZ te verbeteren en te democratizeren, ruimer te verspreiden dus.

In zijn huidige vorm is de nieuwe regelgeving omtrent het VAPZ, zoals die in voege zal treden vanaf 1 januari 2004, een stap achteruit in plaats van een verbetering :

- starters hebben vaak bij het opstarten van hun activiteit heel wat investeringskosten en daardoor zijn hun bedrijfsinkomsten de eerste jaren vaak laag. Zij kunnen dan geen aanvullend pensioen opbouwen. Op een moment dat we meer mensen willen stimuleren om een bedrijf op te starten, zouden we hen al dadelijk op met een handicap om een volwaardige sociale bescherming op te bouwen !

- de medewerkende echtgenoten : zij hebben sinds 1 januari 2003 weliswaar de mogelijkheid toe te treden tot het volledige sociaal statuut der zelfstandigen (maxi-statuut), maar verreweg de meeste medewerkende echtgenoten met maxi-statuut betalen bijdragen berekend op het (verlaagde) minimumplafond. Ook zij komen niet in aanmerking voor een VAPZ. We geven hen dus wel toegang tot het wettelijk statuut, maar sluiten de poort voor aanvullend pensioen !

Mogelijk betreft het hier een vergetelheid van de wetgever. Met ons amendement willen wij deze ongerijmdheid alsnog rechtzetten door in de tekst van de Programmawet (I) van 24 december 2002 uitdrukkelijk te bepalen dat wanneer het inkomen van de zelfstandige lager is dan twee derden van de minimumgrens waarop zelfstandigen in hoofdberoep hun sociale bijdrage betalen (8.924,25 euro), zij toch VAPZ-bijdragen zullen mogen betalen berekend op twee derden van deze minimumgrens; hun bijdragen zouden dan kunnen berekend worden op $8.924,25 \times 2/3 = 5.949,50$ euro. Dat levert een maximale VAPZ bijdrage op van $5.949,50 \times 8,17\% = 486,07$ euro per jaar.

Wij schrijven dit principe van een minimale bijdrage uitdrukkelijk in artikel 44 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 (algemene bepalingen) in, omdat daardoor alle categorieën van zelfstandigen die een VAPZ kunnen afsluiten erdoor gevallen zijn.

Trees PIETERS (CD&V)
Simonne CREYF (CD&V)

N° 7 DE MME PIETERS

Art. 76bis (*nouveau*)**Insérer un article 76bis, libellé comme suit :**

« Art. 76bis. — L'article 6 de la loi du 29 mars 1976 relative aux prestations familiales des travailleurs indépendants, abrogé par l'arrêté royal du 18 novembre 1996, est rétabli dans la rédaction suivante :

«Art. 6. — Le Roi aligne les montants des allocations familiales octroyées pour le premier enfant sur ceux prévus par le régime des travailleurs salariés et instaure le supplément d'âge pour le premier enfant. Cet alignement des allocations familiales et l'instauration du supplément d'âge se feront de manière phasée sur une période de quatre ans à partir du 1er janvier 2004.

Le financement de ce régime est intégralement assuré par une subvention de l'État. » ».

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à aligner les allocations familiales octroyées pour les enfants de travailleurs indépendants sur celles octroyées pour les enfants de travailleurs salariés. Une période transitoire de quatre ans est prévue à cet effet. Le relèvement des allocations familiales peut donc s'opérer progressivement. Les charges supplémentaires pour le régime des travailleurs indépendants sont compensées intégralement par une augmentation de la subvention de l'État au régime.

N° 8 DE M. SCHOOFS

(sous-amendement à l'amendement n° 5 du gouvernement)

Art. 381bis

Ajouter le paragraphe suivant :

« § 6. Les interruptions visées aux §§ 2, 3 et 4 ne peuvent excéder cinq minutes. ».

Justification

Il s'indique de limiter la durée des interruptions, de manière à exclure tout contournement des dispositions de l'article 34, §§ 1er à 5. Si une interruption devait durer, par exemple, trente minutes, l'article 34 manquerait son objectif.

Nr. 7 VAN MEVROUW PIETERS

Art. 76bis (*nieuw*)**Een artikel 76bis invoegen, luidend als volgt :**

«Art. 76bis. — Artikel 6 van de wet van 29 maart 1976 betreffende de gezinsbijslag voor zelfstandigen, opgeheven bij het koninklijk besluit van 18 november 1996, wordt hersteld in de volgende lezing :

«Art. 6. — De Koning trekt de bedragen van de kinderbijslag voor het eerste kind op tot het niveau van dat van de werknemers en voert de leeftijdtoeslag voor het eerste kind in. De gelijkschakeling van de gezinsbijslag en de invoering van de leeftijdstoelage geschiedt gefaseerd over een periode van 4 jaar met ingang van 1 Januari 2004.

De financiering van die regeling wordt integraal verzekerd door een rijkstoelage. » ».

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de kinderbijslagen voor de kinderen van zelfstandigen op hetzelfde niveau te brengen als voor kinderen van werknemers. Daartoe wordt een overgangstermijn voorzien van 4 jaar. Het optrekken van de kinderbijslagen kan dus geleidelijk gebeuren. De extra lasten voor het statuut van de zelfstandigen worden integraal gecompenseerd door het verhogen van de rijkstoelage aan het stelsel.

Trees PIETERS (CD&V)

Nr. 8 VAN DE HEER SCHOOFS

(Subamendement op amendement nr. 5)

Art. 381bis

De volgende paragraaf toevoegen :

«§ 6. Onderbrekingen zoals bedoeld in §§ 2, 3 en 4 mogen ten hoogste vijf minuten bedragen. ».

VERANTWOORDING

Het komt gepast voor om de onderbrekingen te beperken in tijdsduur, zodat een omzeiling van de bepalingen van artikel 34 §§ 1 tot en met 5 uit te sluiten. Indien een onderbreking bijvoorbeeld dertig minuten zou bedragen, dan mist artikel 34 zijn doel.

Bert SCHOOFS (Vlaams Blok)

N° 9 DE M. ANSOMS

Art. 379bis (nouveau)

Insérer un article 379bis, libellé comme suit :

« Art. 379bis. — Dans l'article 15/11, § 1er, alinéa 4, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, il est inséré un 3e, libellé comme suit :

« 3e au financement de la compensation des revenus des communes, visée à l'article 3, 13e, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions. ».

JUSTIFICATION

Ces amendements établissent la base légale d'un prélèvement sur le transport de gaz en compensation des pertes subies par les communes à la suite de la restructuration du marché du gaz naturel.

N° 10 DE M. ANSOMS

Art. 379ter (nouveau)

Insérer un article 379ter, libellé comme suit :

« Art. 379ter. — Dans l'article 15/11, § 1er, alinéa 5, de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, il est inséré un 3e, libellé comme suit :

« 3e dans un fonds, géré par la Commission, destiné au financement de la compensation des revenus des communes, visée à l'article 3, 13e, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions. ».

JUSTIFICATION

Voir amendement n° 9

Nr. 9 VAN DE HEER ANSOMS

Art. 379bis (*nieuw*)

Een artikel 379bis invoegen, luidend als volgt :

«Art. 379bis. — In artikel 15/11, § 1, vierde lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen wordt een 3^e ingevoegd, luidend als volgt :

«3^e de financiering van de compensatie van de inkomen van de gemeenten, zoals bedoeld in artikel 3, 13^e, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten.».

VERANTWOORDING

Deze amendementen leggen de wettelijke basis voor een heffing op het vervoer van gas ter compensatie van de verliezen die gemeenten hebben ten gevolge van de herstructurering van de aardgasmarkt.

Nr. 10 VAN DE HEER ANSOMS

379ter (*nieuw*)

Een artikel 379ter invoegen, luidend als volgt :

«Art. 379ter. — In artikel 15/11, § 1, vijfde lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen wordt een 3^e ingevoegd luidend als volgt :

«3^e in een fonds dat wordt beheerd door de Commissie, bestemd voor de financiering van de compensatie van de inkomen van de gemeenten, zoals bedoeld in artikel 3, 13e, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.».

VERANTWOORDING

Zie nr. 9.

N° 11 DE M. ANSOMSArt. 379quater (*nouveau*)**Insérer un article 379quater, libellé comme suit :**

« Art. 379quater. — Dans l'article 15/14 de la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations, il est inséré un § 4, libellé comme suit :

« § 4. Sans préjudice de l'article 15/11, la Commission est chargée de la gestion et du versement des sommes destinées au financement de la compensation des revenus des communes.

Le Roi est chargé, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et après concertation avec les Régions, de l'exécution du présent article. ».

JUSTIFICATION

Voir N° 9

N° 12 DE M. ANSOMSArt. 379quinquies (*nouveau*)**Insérer un article 379quinquies, libellé comme suit :**

« Art. 379quinquies. — Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur des articles 379bis, 379ter et 379quater. »

JUSTIFICATION

Voir N° 9

N° 13 DE MME DE MEYER ET CONSORTSArt. 254bis (*nouveau*)**Dans le titre IV, insérer un chapitre 16 rédigé comme suit :**

“Chapitre 16 – Modification de la loi du 30 décembre 1992 portant des dispositions sociales et diverses, en ce qui concerne l'instauration d'une cotisation annuelle à charge des sociétés destinée au statut social des travailleurs indépendants.

Nr. 11 VAN DE HEER ANSOMSArt. 379quater (*nieuw*)**Een artikel 379quater invoegen, luidend als volgt:**

«Art. 379quater. — In artikel 15/14 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen wordt een § 4 ingevoegd, die luidt als volgt :

«§ 4. Onverminderd artikel 15/11 wordt de Commissie belast met het beheer en het doorstorten van de sommen, bestemd voor de financiering van de compensatie van de inkomsten van de gemeenten.

De Koning wordt belast, na overleg in de Ministerraad en na overleg met de gewesten, met de uitvoering van dit artikel. »

VERANTWOORDING

Zie nr. 9.

Nr. 12 VAN DE HEER ANSOMSArt. 379quinquies (*nieuw*)**Een artikel 379quinquies invoegen, luidend als volgt :**

«Art. 379quinquies. — De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van de artikelen 379bis, 379ter en 379quater. ».

VERANTWOORDING

Zie nr. 9

Jos ANSOMS (CD&V)

Nr. 13 VAN MEVROUW DE MEYER c.s.Art. 254bis (*nieuw*)**In titel IV een hoofdstuk 16 invoegen dat luidt als volgt :**

“Hoofdstuk 16 – wijziging van de wet van 30 december 1992 houden, de sociale en diverse bepalingen, wat betreft de invoering van een jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen.

Art. 254bis. – L'article 91 de la loi du 30 décembre 1992 portant des dispositions sociales et diverses, remplacé par l'arrêté royal du 18 novembre 1996 et modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, est remplacé comme suit :

"Art. 91. – Les sociétés sont tenues de verser une cotisation annuelle forfaitaire.

Le Roi fixe, pour que ce soit d'application à partir de 2004, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les cotisations dues par les sociétés, sans que celles-ci ne puissent toutefois dépasser 868 euros. Pour ce faire, il peut opérer une distinction sur la base de critères qui tiennent notamment compte de la taille de la société.".

N° 14 DE MME DE MEYER ET CONSORTS

Art 254ter (*nouveau*)

Insérer un article 254ter, libellé comme suit :

"Art. 254ter. – L'article 254bis produit ses effets le 1er janvier 2004."

JUSTIFICATION

Par la loi du 30 décembre 1992 a été introduite, à la suite de la cotisation unique, une cotisation annuelle à charge des sociétés destinée au statut social des travailleurs indépendants.

Cette cotisation annuelle a été fixée au départ à 7.000 BEF pour ensuite, par arrêté royal du 18 novembre 1996, être portée à 12.500 BEF (converti en 310 euros conformément à l'arrêté royal du 20 juillet 2000). Par suite de l'indexation, la cotisation s'élève pour l'année 2003 à 335 euros.

Par le présent amendement, la compétence pour fixer la cotisation annuelle à charge des sociétés, destinée au statut social des travailleurs indépendants, est confiée au Roi. Dorénavant, différentes cotisations annuelles pourront être fixées, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, en fonction notamment de la taille de société. Le Roi peut ainsi fixer des critères qui opèrent une distinction entre divers types de sociétés, en fonction de leur taille. Suivant le type de société auquel on appartient, ce sera l'une ou l'autre cotisation qui sera due.

Art. 254bis. – Artikel 91 van de wet 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, vervangen bij koninklijk besluit van 18 november 1996 en gewijzigd bij koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt vervangen als volgt :

"Art. 91. – De vennootschappen zijn een jaarlijkse forfaitaire bijdrage verschuldigd.

De Koning stelt, opdat het van toepassing zal zijn vanaf 2004, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de door vennootschappen verschuldigde bijdragen vast, maar zonder dat deze de 868 EUR kunnen overschrijden. Hierbij kan Hij een onderscheid maken op basis van criteria die rekening houden met inzonderheid de omvang van de vennootschap.".

Nr. 14 VAN MEVROUW DE MEYER c.s.

Art. 254ter (*nieuw*)

Een artikel 254ter invoegen, luidende :

"Art. 254ter. – Artikel 254bis heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2004."

VERANTWOORDING

Bij wet van 30 december 1992 werd, in opvolging van een eenmalige bijdrage, een jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen, bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen, ingevoerd.

Deze jaarlijkse bijdrage werd aanvankelijk vastgesteld op 7.000 BEF om vervolgens, bij koninklijk besluit van 18 november 1996, te worden opgetrokken naar 12.500 BEF (omgezet naar 310 EUR overeenkomstig het koninklijk besluit van 20 juli 2000). Ingevolge de indexering bedraagt de bijdrage voor het jaar 2003, 335 EUR.

Bij onderhavig amendement wordt de bevoegdheid de jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen, bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen, vast te stellen, overgedragen aan de Koning. Bij een besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad kunnen voortaan verschillende jaarlijkse bijdragen worden vastgesteld in functie van inzonderheid de omvang van de vennootschap. De Koning kan aldus criteria vastleggen die een onderscheid maken tussen diverse types van vennootschappen, gerelateerd aan hun omvang. Naargelang het type van vennootschap waartoe men behoort, zal de ene of de andere bijdrage verschuldigd zijn.

Commentaire des articles

Article 254bis

Le montant de la cotisation annuelle n'est plus repris dans le texte même de la loi : c'est le Roi qui doit le fixer par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Pour la première fois, la possibilité est créée de fixer des cotisations différencierées, et ce suivant des critères qui tiennent compte notamment de la taille de la société; Le Roi peut fixer ces critères et de cette manière imposer une cotisation différente aux sociétés.

L'arrêté fixera également le mécanisme d'indexation.

Les règles en vigueur précédemment concernant une augmentation minimale exigée avant d'appliquer l'indexation, concernant l'arrondissement du montant et concernant la manière d'adapter le montant sont abrogées dans la loi.

Article 254ter

Cet article détermine l'entrée en vigueur. La nouvelle cotisation annuelle est applicable pour la première fois à la cotisation due pour l'année 2004.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 254bis.

Het bedrag van de jaarlijkse bijdrage wordt niet langer in de wet zelf opgenomen : de Koning moet dit, bij een in Ministerraad overlegd besluit, vaststellen.

Voor het eerst wordt de mogelijkheid gecreëerd gedifferenteerde bijdragen vast te stellen, dit overeenkomstig criteria die rekening houden met in het bijzonder de omvang van de vennootschap. De Koning kan die criteria vaststellen en op die wijze een verschillende bijdrage opleggen aan de vennootschappen.

Het besluit zal ook het indexeringsmechanisme bepalen.

De vroeger geldende regels inzake een vereiste minimale stijging vooraleer de indexering mocht worden toegepast, inzake een afronding van het bedrag en inzake de wijze van aanpassing van het bedrag worden in de wet opgeheven.

Art. 254ter

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding. De nieuwe jaarlijkse bijdrage is voor het eerst van toepassing op de bijdrage verschuldigd voor het jaar 2004.

Magda DE MEYER (sp.a-spirit)
 Dalila DOUIFI (sp.a-spirit)
 Guy HOVE (VLD)
 Karine LALIEUX (PS)
 Sophie PECRIAUX (PS)
 Philippe COLLARD (MR)
 Anne BARZIN (MR)